

Večer.

Lauja se mi vsnoki vrt
nad imnečim jūžnim morjem.

Nad razžarjenim obzorjem
tuh zaton je rasprodat.

Kot večer je tvoj obraz:
sama blažena tšina,
a besed ti je globina
hladka kakor zvezdnat čas.

I polniti vej za listom list
ves stomeč se ti postavlja
in ves poln občudovanja
ti večer kristalno čist.

In vsa gova ti zvoní,
tího, tího se postavlja —
in na morji te pozdravlja
zadnje jadro iz noči.

Tusa, dne 8./I. 1916.

Božidar Huole.